

това връме, както ще разкажа по-долу, ние се избавихме наистина отъ пловдивската тъмница, за да идемъ на заточение, но, за да се удовлетвори и турското себелюбие, нашето заточение слодѣлиха и двадесетина съвършено невинни лица.

Неговото встжпване въ комендантската длъжност се ознаменува съ едно промѣнение на нашите часови и съ едно ослабване на дисциплината. Намѣсто запасни войници, взеха да ни пазятъ войници отъ народното опълчение (мустафажи) Разхалтавиха се сѫщевръменно връзките на строгия редъ и на външното благоприлиchie, съ които Ибрахимъ паша бѣше вързalъ всичкигъ служащи на прѣдседателствования отъ него воененъ сѫдъ.

Единъ характеристиченъ признакъ на това раз slabване скоро подиръ тръгването на Ибрахимъ паша ни даде самиятъ главенъ слѣдователь на воения сѫдъ, Хюсейнъ ефенди Карабаглу. Тоя омразенъ чиновникъ, който билъ влизалъ — споредъ както отпослѣ се научихъ — въ споразумѣние, чрѣзъ юзъ-башия Ахмедъ ефенди, съ бѣдните затворници, за да ги избавя отъ смъртъ срѣщу подкупъ, често минаваше покрай нашиятъ прозорци и всѣкога се отличаваше, поне външно, съ прилично владание. Три дена подиръ заминаването на Ибрахимъ паша за Цариградъ, той се яви една нощъ, пиянъ до полуна, мръсенъ до неимовѣрностъ, въ входа прѣдъ нашия затворъ, и викѣ, крѣска, влачи се по плочите, излѣ редъ псувни и попрѣжни срѣщу не знамъ кого и не помня вече защо и вѣобще се отнесе прѣдъ замаянитъ жандарми по начина на — щѣхъ да река единъ скотъ, ако скотоветъ можеха да се унижаватъ до такава степень. И азъ треперѣхъ като мислѣхъ, че въ рѫцѣтъ на това сѫщество, по-низко отъ животнитѣ, бѣ повѣренъ животътъ на хиляди праведници, ще бjurde повѣренъ може-би и нашиятъ животъ. И до днесъ още живо е у мене страшното впечатление, което тая грозна сцена ми остави.

Безпристрастието изисква да забѣлѣжа, че не всичкитѣ турци, които ме пазеха или които познахъ въ затвора, ми оставиха подобно лошо възпоминание. Въ прѣдговора на свойтѣ безсмѣртни Тъмници, Силвио Пелико говори, че не билъ намѣрилъ човѣческото общество тъй несправедливо, тъй недостойно за снизходжение, тъй лишено отъ хубави души, каквото обикновено си го прѣставляваме. Тия думи мо-